

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.260/2011/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év február hó 14. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I. .r vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év június hó 15. napján kelt 9.B.1415/2009/110. számú ítéletét a II.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt cselekmény megnevezése helyesen társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont).

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 1 (egy) év 2 (kettő) hónap börtönbüntetésre enyhíti.

A II.r. vádlott állandó lakóhelyét és személyazonosító igazolvány számát pontosítja, magyar állampolgár.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 290.880,- (kettőszázkilencvenezer-nyolcszáznyolcvan) Ft bünygyi költséget a II.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. június 15. napján kelt 9.B.1415/2009/110. számú ítéletével a II.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk.271.§ (1) és (2) bekezdés) miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben az ellene 3 rb. testi sértés büntetének kísérlete (Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés) miatt emelt vád alól a vádlottat felmentette. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője, továbbá a II.r. vádlott és védője az ítéletet ugyancsak tudomásul vették. Így perorvoslat hiányában e vádlottakkal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen a II.r. vádlott védője a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.610/2009/14. számú átiratában a tényállást megalapozottnak, a II.r. vádlott cselekményének minősítését törvényesnek találta. Álláspontja szerint a kiszabott fő- és mellékbüntetés megfelelő, lényeges enyhítése nem indokolt. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a II.r. vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

A védő és a II.r. vádlott a Fővárosi Ítélőtábla előtt a 2011. december 1.napján megtartott nyilvános ülésen előadták, hogy a II.r. vádlott paranoid skizofréniában szenved, emiatt több alkalommal részesítették őt pszichiátriai kezelésben. Állításuk szerint ez az állapot már a bűncselekmény elkövetésekor is fennállt. A bíróság rendelkezésére bocsátották a 2008. december 18. napja és 2011. november 11. napja között keletkezett kórházi zárójelentéseket és ambuláns lapokat. A fentiekre figyelemmel indítványozták igazságügyi elmeorvos-szakértő kirendelését és szakvélemény beszerzését.

A Fővárosi Ítélőtábla a fenti indítványnak helyt adva igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény beszerzését rendelte el. Szakértőként dr. Nagy Ervin és dr. Kovács Gábor igazságügyi elmeorvos-szakértőket rendelte ki.

A szakértők írásbeli szakvéleményüket előterjesztették.

A Fővárosi Ítélőtábla a Be.353.§ (2) bekezdése szerint a bizonyítás felvételére tárgyalást tűzött ki, amelyen a szakértőket meghallgatta.

Dr. Nagy Ervin és dr. Kovács Gábor igazságügyi elmeorvos-szakértők egybehangzóan nyilatkoztak, miszerint a vizsgálat előtt a bűnügyi iratot és az orvosi dokumentációt áttanulmányozták és annak ismeretében alakították ki véleményüket. Előadták, hogy az II.r vádlottnál a paranoid schizophrenia kórismét nem vitatták, de annak aktuális megnyilvánulását nem észlelték. Ugyanakkor évek óta zajló betegsége miatt személyiségzavar alakult ki, amely a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban korlátozta a magatartását.

A védő a másodfokú tárgyaláson felszólalásában a büntetés enyhítése iránti perorvoslatát fenntartotta. Perbeszédében a másik társaság kezdeményező szerepét és védenca beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságát hangsúlyozta. Utóbbi körülményre tekintettel a Btk.24.§ (2) bekezdésének

alkalmazásával büntetésének korlátlan enyhítését, szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a szakértői bizonyítás eredményére figyelemmel sem látott indokot a büntetés enyhítésére. Álláspontja szerint a II.r. vádlottal szemben nem mellőzhető végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása. A cselekményét két másik büntető eljárás tartama alatt, többszörös visszaesőként követte el, a szakértők véleménye nincs lényeges kihatással a joghátrány mértékére. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán arról beszélt, hogy ő valójában sértettnek érzi magát, mert őket támadták meg. Korábbi büntettségére utalva kijelentette, hogy az előző ügyeiben már megkapta a büntetését, ezért azok ismételt figyelembevételével nem tud egyetérteni.

A védő perorvoslata a következők szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a felvett bizonyítás tükrében bírálta felül a fellebbezéssel érintett a II.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok szerint folytatta le a tárgyalást és hozott ügydöntő határozatot. A Fővárosi Bíróság mindenben figyelemmel volt a II.r. vádlottnak a tárgyalás egyes szakaszaiban fennállt különböző perjogi helyzetére. A 2010. december 1. napján tartott tárgyalás idején nevezett jogerős büntetést töltött, ekkor a bíróság részletesen meghallgatta. 2011. március 2. napján a bíróság folytatta a bizonyítási eljárást, a II.r. vádlott jelen ügyben időközben folytatódó előzetes letartóztatását e napon megszüntette és szóban idézte a következő tárgyalásra. A 2011. április 15. napján tartott tárgyaláson e vádlott a szabályszerű szóbeli idézés ellenére nem jelent meg, a bíróság a Be.281.§ (5) bekezdése szerint folytatta a tárgyalást, de nem hozott ügydöntő határozatot. A Fővárosi Bíróság ellene elfogatóparancsot bocsátott ki, de nem vált szükségessé a Be. XXV. fejezet szerinti - távollétében tartandó - tárgyalásra áttérni. Az élettárs bejelentése szerint ugyanis Ausztriában más ügyben vizsgálati fogságba került, ahol a Fővárosi Bíróság felhívására kézbesítési íven 2011. június 6. napján úgy nyilatkozott, hogy az eljárás távollétében is befejezhető. (Be.279.§ (3) bekezdés)

A Fővárosi Bíróság ezt követően hozta meg 2011. június 15. napján az érdemi határozatot, a II.r. vádlott vizsgálati fogsága egyébként 2011. július 22. napján megszűnt.

A fentiek szerint a II.r. vádlott eljárási jogai semmiben nem sérültek.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének messzemenően eleget tett, a bizonyítékok értékeléséről részletesen számot adott. Az ítélet indokolásából kitűnik,

hogy a kétséges tényeket a vádlottak javára értékelte, amely a II.r. vádlott testi épség elleni bűncselekmény alóli felmentését is eredményezte.

A Fővárosi Ítéltábla a történeti tényállást megalapozottnak találta, azt egyébként a védelmi fellebbezés sem támadta.

A személyi körülmények körében bizonyítás felvételére és annak alapján a tényállás kiegészítésére azért a másodfokú eljárásban került sor, mert sem a II.r. vádlott, sem védője az eljárás korábbi szakaszaiban nem említették a megelőző kórházi kezeléseket, illetve a II.r. vádlott betegségét. A bűncselekmények jellege önmagában nem indokolta, hogy a nyomozás során, vagy az elsőfokú eljárásban hivatalból elmeorvos-szakértői vélemény beszerzésére is sor kerüljön.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás személyi részét kiegészítette a következőkkel:

A II.r. vádlott paranoid schizophrénia elmebetegségben szenved. Évek óta zajló betegsége súlyosította személyiségzavarát és csökkentette alkalmazkodóképességét. A cselekmény idején aktív betegségi tünetei nem voltak, azonban személyiségzavara a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban korlátozta a helyes magatartás megválasztásában.

A fentiek kiegészített tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére.

A II.r. vádlott a nyilvános helyen kialakult tömegverekedésben elismerte a részvételét. Magatartását a Fővárosi Bíróság törvényesen minősítette társtettesként csoportosan elkövetett garázdaság büntettének.

A cselekmény megnevezése azonban nem felel meg a hatályos szabályoknak és az anyagi jogi szabály feltüntetése is hiányos, mert a 271.§ (2) bekezdésénél az a./ pont megjelölése elmaradt. A Fővárosi Ítéltábla ezért a jogi minősítést és megnevezését a Be.258.§ (2) bekezdés b./ pontja szerint pontosította.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket.

A II.r. vádlott sokszorosán büntetett, elítélései között erőszakos jellegű bűncselekmények is szerepeltek. Többszörös visszaesőként a vele szemben kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés nem tekinthető eltúlzottnak súlyosnak.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban igazolódott új körülmény, a vádlott beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottsága alapján látott indokot a büntetés némi mérséklésére. Ennek a mértéke azonban a védő által felhívott 24.§ (2) bekezdés szerinti korlátlan enyhítést, illetve más büntetési nem alkalmazását

nem vetette fel. A II.r. vádlott előélete és egész életvezetése végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokolják. Az adott esetben vele szemben a büntetési tétel felső határa 4 és fél év. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év 2 hónapra enyhítette, amely főbüntetés feltétlenül szükséges a büntetési célok elérése érdekében.

A kiszabott mellékbüntetés arányos és az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú tárgyaláson igazolt személyi adatok szerint állapította meg a vádlott lakóhelyét. Egyúttal feltüntette a személyazonosító igazolvány számára és az állampolgárságra vonatkozó adatokat is, amelyeket az elsőfokú bíróság elmulasztott. (Be.258.§ (2) bekezdés b./ pont, Be.288.§ (3) bekezdés.)

a II.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, további helyes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (2) bekezdése szerint az állam viseli.

Budapest, 2012. év február hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.1415/2009/110. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.260/2011/16. számú ítéletében foglalt változtatással a II.r. vádlott tekintetében 2012. február 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év február hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok